

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie **D. S. (D. S.)**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 maja 2022 r.,

zażalenia pełnomocnika wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 marca 2022 r., II AKa [...] (II Zaż [...])

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 grudnia 2021 r., II AKa [...] na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...], postanowieniem z dnia 24 marca 2022 r., II AKa [...] (II Zaż [...]), odmówił przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 grudnia 2021 r., II AKa [...].

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pełnomocnik wnioskodawcy, zarzucając orzeczeniu naruszenie art. 126 § 1 k.p.k. i wnosząc o zmianę zaskarżonego i przywrócenie terminu, a alternatywnie – o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesione zażalenie jest bezzasadne i nie mogło stanowić podstawy do uchylenia czy zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Apelacyjny w [...] słusznie wskazał, że okoliczność wskazana we wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia związana z brakiem terminowego działania ustanowionego przez wnioskodawcę z wyboru pełnomocnika nie stanowi przeszkody w niedotrzymaniu terminu zawitego od strony niezależnej, jak tego wymaga art. 126 § 1 k.p.k.

Postępowanie, które w tej sprawie się toczyło nie było postępowaniem karnym, choć było prowadzone przed Sądami orzekającymi w wydziałach karnych i stosowano w tym postępowaniu, acz jedynie odpowiednio, przepisy Kodeksu postępowania karnego (zob. art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, Dz. U. z 2021 r., poz. 1693). W postępowaniu tym nie występuje więc oskarżony, a jedynie wnioskodawca. Jego reprezentantem, jeżeli zostanie ustanowiony, jest natomiast pełnomocnik, a nie obrońca. Ta ostatnia okoliczność ma rozstrzygające znaczenie dla wydania orzeczenia w tej sprawie. Pomijając już charakter roszczenia i istotę przedmiotu postępowania w tej sprawie, na gruncie art. 126 § 1 k.p.k. – nawet gdyby był stosowany wprost, jak w postępowaniu karnym, czego zdaje się oczekiwać skarżący – przyjmuje się, że o ile zaniechanie obrońcy i niedotrzymanie terminu jest przyczyną uchybienia od oskarżonego niezależną, o tyle w wypadku takiego uchybienia pełnomocnika innej strony niedotrzymanie przez nią terminu takiego charakteru już nie ma. Z uwagi na to, że pełnomocnik nie jest ograniczony co do kierunku czynności podejmowanych w imieniu swojego mocodawcy każda czynność, nawet niekorzystna dla reprezentowanego, podjęta w granicach umocowania, wywołuje skutki mocodawcy, w tym również niekorzystne, nawet jeżeli on sam nie ponosi żadnej winy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 19 czerwca 1996 r., II KZ 22/96, 28 maja 1997 r., V KZ 45/97, 5 listopada 1999 r., II KZ 98/99, 17 stycznia 2003 r., IV KZ 53/02, 26 października 2005 r., III KZ

47/05, 14 grudnia 2006 r., III KZ 74/06, 10 września 2008 r., III KZ 86/08, 20 maja 2010 r., V KZ 18/10, zob. także przykładowo M. Kurowski (w:) D. Świecki (red.), *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, LEX/el. 2022, teza 7 do art. 126).

W niniejszej sprawie, skoro do uchybienia terminowi do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku doszło z powodu tego, że wniosku takiego terminowo nie złożył zarówno wnioskodawca, jak i ustanowiony przez niego pełnomocnik, to niedotrzymanie terminu nie nastąpiło z powodu od wnioskodawcy niezależnego. W takiej sytuacji niemożliwe było przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

a.s.